

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Vrabie Corneliu* în numele inculpatului Pagu Valeriu, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021 și a sentinței Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 23 august 2019, în cauza penală în privința lui

Pagu Valeriu xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxx, reținut xxxxx.

Termenii de examinare:
prima instanță: 13.11.2017 - 23.08.2019;
instanța de apel: 18.09.2019 - 24.11.2021;
instanța de recurs: 24.01.2022 – 04.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Glodeni) din 23 august 2019, **Pagu Valeriu** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal (red. an. 2013), și în baza acestei Legi a fost condamnat la **7** (șapte) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului, angajării persoanei în câmpul muncii peste hotarele țării, precum și alte activități conexe pe un termen de **5** (cinci) ani.

1.2. Prin aceeași sentință **Banu Elena** a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, însă în privința acesteia în prezent hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

Totodată, cererea de încasare a daunei materiale înaintată de partea vătămată Fiscenco Alexandru a fost lăsată fără soluționare, aceasta fiind lăsată pentru examinare în ordinea procedurii civile.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către Gău Gheorghe, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la *Pagu Valeriu* și *Banu Elena* în beneficiul lui *Gău Gheorghe*, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

În rest, acțiunea civilă în partea solicitării de recuperare a prejudiciului material a fost lăsată fără soluționare, fiindu-i explicat părții vătămate dreptul de a înainta pretenții în ordinea procedurii civile.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul *inculpaților*, în mod solidar, în beneficiul *Statului* suma de 67 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Pagu Valeriu, la 02.06.2014, împreună cu concubina sa Banu Elena, având scopul traficului de ființe umane, folosindu-se de starea de vulnerabilitate a lui Gău Gheorghe, Gău Ion și Fiscenco Alexandru, i-au recrutat, promițându-le un salariu de 1000 Euro la un loc de muncă în calitate de constructori, la o construcție din or. Voronej, Federația Rusă, procurându-le bilete, i-au transportat în s. Lebedeani (savhoz agronom) regiunea Lipețc, Federația Rusă.

În s. Lebedeani, Pagu Valeriu împreună încă cu mai multe persoane la moment cunoscute organului de urmărire penală, i-au bătut pe ambii, le-au luat pașapoartele și banii, după care i-au închis într-o încăpere (barac), unde i-au ținut forțat mai multe zile în condiții inumane.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Pagu Valeriu în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal (red. an. 2013) - traficul de ființe umane adică recrutarea, transportarea, adăpostirea sau primirea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă sau servicii forțate, săvârșită prin înșelăciune, a două și mai multe persoane.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Goncear Ion în numele inculpaților Pagu Valeriu și Banu Elena, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați de sub învinuirea înaintată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.1 În argumentarea apelului, avocatul a invocat că:

- la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal, că inculpații nu au antecedente penale, se caracterizează pozitiv, au la întreținere patru copii minori, circumstanță care nu a fost apreciată de prima instanță ca fiind excepțională, or copiii la această vârstă au o necesitate primordială de a fi îngrijiți de părinți. Astfel, nu s-a ținut cont de interesul major al copiilor minori și au fost ignorate prevederile art. 79 alin. (3) Cod penal;

- învinuirea înaintată nu este întemeiată pe careva probe care ar confirma prezența laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- prima instanță nu a apreciat probele la justa valoare, din punct de vedere al coroborării lor, luând în considerare doar declarațiile părților vătămate și a martorilor care sunt rude între ele, și sunt în relații ostile cu inculpatul;

- prima instanță nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele cercetate de către instanța de fond, dar s-a expus în mod general asupra acestora;

- învinuirea adusă inculpaților urmează a fi apreciată drept ne concretă și bazată pe presupuneri, rechizitoriul întocmit nu îndeplinește rigorile stabilite de jurisprudența CtEDO privind actul de învinuire, prin ce a afectat grav sesizarea instanței cu obiectul judecării și, implicit, dreptul la apărare al ultimului, care, din perspectiva celor analizate, în lipsa concretizării învinuirii, până la moment se află în imposibilitate absolută de a-și exercita acest drept

- cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare urmau a fi încasate din bugetul de stat, or ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală, Astfel, cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal în sumă totală de 67 lei, se trec în contul statului, or, acestea sunt cheltuieli suportate

în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii menționate;

- normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli de expertiză.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința doar în privința inculpatei Banu Elena, cu pronunțarea în privința acesteia a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1), (3) Cod penal, în rest, au fost menținute dispozițiile sentinței primei instanțe în privința inculpatului Pagu Valeriu.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Pagu Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel a notat că vina inculpatului este dovedită prin ansamblu de probe ale cauzei penale cercetate suplimentar în instanța de apel, probele scrise, inclusiv prin declarațiile părților vătămate, a martorilor și a inculpaților Banu Elena și Pagu Valeriu.

La fel, instanța de apel a indicat că în urma cercetării probelor s-a confirmat vinovăția inculpatului Pagu Valeriu în comiterea infracțiunii încriminate, că acesta, cu scopul de a obține venituri prin munca prestată de către părțile vătămate, le-a identificat și le-a recrutat, transportându-l în Federația Rusă, după care a ridicat pașapoartele acestora, totodată nu le-a încadrat oficial în câmpul muncii și nu le-a achitat suma convenită pentru munca prestată.

Totodată, instanța de apel a menționat că declarațiile părților vătămate cât și a martorilor corect au fost apreciate de prima instanță ca veridice și corespunzătoare adevărului, acestea fiind consecutive, fără divergențe între ele, corelând cu toate celelalte probe acumulate în cadrul urmăririi penale, totodată aceștia au fost chestionați sub jurământ, asumându-și răspunderea pentru corectitudinea celor declarate, din aceste considerente nici nu au fost puse la îndoială, totodată apărarea nu a prezentat careva probe în dezvinovățirea inculpaților.

Mai mult, instanța de apel a respins și argumentele apelantului cu privire la caracterul ne concret și bazat pe presupuneri a învinuirii aduse, motivând că aceste argumente vin în contradicție cu probele acumulate și cercetate de prima instanță și suplimentar verificate de instanța de apel, inclusiv cu procesele-verbale de confruntare din 12.01.2017 și 13.01.2017 dintre părțile vătămate Gău Ion, Gău Gheorghe și inculpatul Pagu Valeriu, în care acesta a confirmat cele spuse de părțile vătămate.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Pagu Valeriu, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea acesteia a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2), 75 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a notat că prima instanță corect a reținut că inculpatul Pagu Valeriu a comis o infracțiune, care prin prisma normei art. 16 alin. (5) Cod penal, se califică ca o infracțiune deosebit de gravă, circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal nu au fost stabilite, iar circumstanțe ce ar

agrava vinovăția inculpatului, conform art. 77 Cod penal, este comiterea infracțiunii prin orice formă de participare.

La fel, instanța de apel a conchis că pornind de la natura și gravitatea faptei comise, în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului Pagu Valeriu, care se află la prima sa abatere, de circumstanțele care atenuează și agravează răspunderea, ținând cont de scopul pedepsei, prima instanță corect și legal a reținut, că o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele minime prevăzute de norma penală, va fi una ce va implica o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și de natură a-l impune pe inculpatul Pagu Valeriu a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății.

De asemenea, instanța de apel a menționat că este corectă și soluția primei instanțe în partea în care a dispus încasarea de la inculpați a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei judiciare, având în vedere că prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Prin urmare, instanța de apel conchisă că voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regula.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul **Vrabie Corneliu** în numele inculpatului Pagu Valeriu, care invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, precum și art. 6 CEDO, solicitând casarea acesteia și a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Pagu Valeriu.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- instanța de apel a luat ca temei sentința primei instanțe și a calificat acțiunile inculpatului Pagu Valeriu în baza art. 165 alin. (2) Cod penal;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

- acțiunile inculpatului Pagu Valeriu nu se încadrează în prevederile art. 165 alin. (2) Cod penal, nefiind legate de intenția acestuia de a trafica ființe umane.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la afirmațiile recurentului, procurorul invocă că instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și corect a reținut constatarea vinovăției lui Pagu Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

La fel, indică că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a apreciat toate probele.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul își manifestă dezacordul cu soluția de constatare a vinovăției inculpatului Pagu Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, precum și prezența elementelor acestei infracțiuni în acțiunile inculpatului, critici ce le invocă prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal observă că recurentul în textul recursului indică și temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, precum și încălcarea art. 6 CEDO, însă fără a aduce careva argumente în confirmarea incidenței acestor temeiuri de recurs în prezenta speță, reflectându-le doar declarativ în cererea de recurs ordinar.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că în decizia adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de avocatul Gonciar Ion ce țin de soluție de constatare a vinovăției inculpatului Pagu Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, instanța de apel întemeindu-și soluție just în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, unele mijloace de probe fiind reexamineate nemijlocit în instanța de apel, fiind descrise și analizate în decizia instanței de apel (f.d.197 - 214, vol. IV).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluție corectă de menținere a sentinței primei instanțe în privința inculpatului Pagu Valeriu, just constatând că prin probele administrate, verificate în instanța de apel, se demonstrează vinovăția inculpatului Pagu Valeriu în comiterea acestei infracțiuni, în acțiunile acestuia fiind identificate toate elementele constitutive infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal reține că inculpatul Pagu Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru aceeași faptă descrisă și constatată în sentința primei instanțe (f. d. 91, vol. III), pentru care a fost pus sub învinuire, conform ordonanței de punere sub învinuire (f. d.104-105, vol. I) și rechizitoriului (f. d. 53, vol. II).

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, or constatările instanței de apel în prezenta speță sunt întemeiate pe întreg cumulul

de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului constituie doar niște presupuneri ce nu sunt întemeiate pe careva argumente sau probe credibile.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel a reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Pagu Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or în urma verificării deciziei instanței de apel în coraport cu materialele cauzei penale, nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de acesta.

Astfel, Colegiul penal, ținând cont de veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției lor și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Vrabie Corneliu* în numele inculpatului Pagu Valeriu, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Pagu Valeriu xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iunie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena